

Lähettäjä: katriina.ilmaranta

Lähetetty: 24. marraskuuta 2023 16.10

Vastaanottaja: Konsernihallinto <konsernihallinto@turku.fi>

Aihe: VALITUS TURUN KAUPUNKI/LAKIPALVELUT JA TURUN MUSEOKESKUS - FRITIR-SIVUSTO

Helsinki 23.11.2023

Turun kaupunki kirjaamo (pyydän vahvistusta kirjaamolta viestin vastaanottamisesta)

TURUN KAUPUNKI/LAKIPALVELUT vastaava (ensisijainen vastaanottaja) sekä

TURUN MUSEOKESKUS (toissijainen vastaanottaja)

Museonjohtaja Juhani Ruohonen

Kehitysjohtaja Susanna Hujala

TURUN MUSEOKESKUKSEN KUVAKOKOELMIIN KUULUVIEN KUVIEN LATAAMISTA FINNA-KUVAKANNASSA KOSKEVAN OHJEISTUSKOKONAISUUDEN KOHTUUTTOMUUS

SEKÄ

MUSEOKESKUKSEN JOHTOHENKILÖIDEN EPÄASIALLINEN VALLANKÄYTTÖ

Muistutan Turun kaupunkia, sen lakipalveluita sekä Turun museokeskusta, erityisesti kehitysjohtaja Susanna Hujalaa ja museujohtaja Juhani Ruohosta, että Fritir-sivustoa (Turusta kertova kulttuurihistoriallinen verkkosivusto <https://fritir.webflow.io/>) koskeva kiista Turun Museokeskuksen ja yritykseni Pixelmintin välillä koskien 1) sivustolla käytettyjen Museokeskuksen kuvakokoelmiin kuuluvien historiallisten valokuvien kreditointia sekä 2) Turun Museokeskuksen logon käyttöä sivustolla *on yhä ratkaisematta toistuvista pyynnöistäni huolimatta, ja tilanne tuottaa merkittävää haittaa itselleni ja yritykselleni.*

Valitukseni keskittyy kahteen pääkohtaan: 1) Turun Museokeskus on laiminlyönyt velvollisuutensa ohjeistaa Finna-kannassa jaettavien kuvakokoelmien käyttöä asiallisesti ja luotettavasti prosessin aikana. Kauttaaltaan epälooginen ja huonosti hallittu ohjeistuskäytäntö on johtanut konfliktitilanteeseen Museokeskuksen ja Pixelmintin välillä Fritir-sivuston julkaisemisvaiheessa 2) Museokeskuksen edustajat (Hujala ja Ruohonen) ovat ilmaisseet allekirjoittaneen toimineen (tai aikovan toimia) Tekijänoikeuslakia rikkovalla tavalla tai muutoin jakaneen (tai aikovan jakaa) vilpillisesti Museokeskuksesta väärää tietoa Fritir-sivustolla. Huomioiden allekirjoittaneen tosiasialliset ja todistettavat yritykset selvittää Museokeskuksen ohjeistusta niin kreditoinnin kuin logon osalta tahi noudattaa hyviä tekijänoikeuskäytäntöjä mitään konkreettisia perusteita em. väitteille ei ole.

1. TURUN MUSEOKESKUKSEN VAATIMUKSET JA NIIDEN PERUSTEETTOMUUS

Turun Museokeskuksen kehitysjohtaja Susanna Hujala on saanut Museokeskuksen työntekijöiden kierrättämän linkin avulla saanut nähdäkseen syksyllä 2023 viimeistelyvaiheessa olevan Pixelmintin tuottaman Fritir-sivuston, johon hän on reagoinut ensisijaisen negatiivisesti. *Kehitysjohtaja on edellyttänyt kuvien kreditoinnin osalta (Museokeskuksen kokoelmiin kuuluvat kuvat) Fritir-sivustolle tehtävän muutoksia (käytännössä kahden kieliversion yli 200 kuvakrediitin koodin yksittäisen muutostyötä), joita 1) Turun Museokeskuksen etukäteisen Finna-kuvakantaohjeistuksen (Finna-kuvakanta kuvien lataushetken aikana) tahi 2) Tekijänoikeuslain tahi 3) Turun museokeskuksen Fritir-sivuston valmistumisvaiheessa antaman asiakaskohtaisen kreditointiohjeistuksen perusteella ei voi projektin viimeistelyvaiheessa enää museon asiakkaalta edellyttää.*

Lisäksi kehitysjohtaja Hujanen on implikoinut (tähän on osin museonjohtaja Ruohonen yhtynyt) allekirjoittaneen käytännössä varastaneen (so. laittomasti ladanneen internetistä) Turun Museokeskuksen logoaineiston ja/tai väärinkäytöksellisesti lisänneen aineiston mukaisen logon Fritir-sivustolle, minkä takia asiattomasti käytetty logo olisi Fritir-sivustolta poistettava. Kuitenkin lupa logon käyttöön on sivuston työprosessin aikana Museokeskukselta (Kuva-arkisto) asianmukaisesti pyydetty ja kirjallisesti saatu. Logoaineiston on toimitanut allekirjoittaneelle Turun Museokeskuksen Kuva-arkisto. Edelleen Fritir-sivuston rahoittajatahot on äärimmäisen selkeästi eritelty Fritir-sivuston krediittiosuudessa eli Turun museokeskusta ei ole väitetty mitään osin vilpillisesti Fritir-sivuston rahoittajaksi, eikä logon käyttöön todistettavasti liity harhauttamiseen pyrkiviä päämääriä.

1. KUVAN MUUTOSPROSESSIN ILMITUONTI KUVAKANTOJEN KÄYTTÖÄ SÄÄTELEVISSÄ LISENSSEISSÄ –VÄITE MUSEOKESKUKSEN ASIAKKAAN TAHOLTA TAPAHTUNEESTA KUVIEN KÄYTTÖÖN LIITTYVÄN OHJEISTUKSEN LAIMINLYÖNNISTÄ

1. KUVAN MUUTOSPROSESSIN ILMITUONTI JA MUSEOKESKUKSEN OMA ALKUPERÄINEN OHJEISTUS KOSKIEN FRITIR-SIVUSTOA

Pixelmintin Fritir-sivustolla käytetyt Turun Museokeskuksen kuvakokoelman kuvat ovat mustavalkoisista originaaleista väritettyjä so. alkuperäistä kuvaa on muokattu tavalla, josta Museokeskus ei ole vastuussa. Kehitysjohtaja Susanna Hujala on sähköpostitse syksyllä 2023 nähtyään Fritir-sivuston vaatinut sivustolla käytettyjen *valokuvien väritysprosessin ilmi tuomista* (kuvaoikeuskäytännössä ”kuvan muutosprosessin ilmituominen”) tietyssä tarkassa sanamuodossa niiden kuvien osalta, joiden oikeuksia Museokeskus hallitsee (so. Alkuperäinen, mustavalkoinen valokuva: Turun Museokeskus).

Toisaalta Turun museokeskus on jakanut Finna-kuvakannassa kuvakokoelmansa kuvat Public Domainin alla, joka varsinaisesti ei ole edes lisenssi eikä lähtökohtaisesti edellytä kuvan muutosprosessin ilmituomista millään tavoin kuvien kreditoinnin yhteydessä. Edelleen Museokeskuksen viimekädessä epäselvätkö Public Domainin lisäohjeistus Finna-kuvakannassa ei viittaa muuhun kuin että kuvaoikeuden haltija on kuvan julkaisun yhteydessä mainittava (tätä kirjoittaessa en tiedä, onko ohjeistusta muutettu, joka tapauksessa minulla on kuvakaappauksia tarkoittamastani kuvalatauksen aikaisesta ohjeistuksesta, joita voi toimittaa tarpeen vaatiessa).

Sähköpostissa allekirjoittanut on lisäksi saanut Fritir-sivuston valmistusvaiheessa vuonna 2022 Turun museokeskukselta (Kuva-arkisto) Fritir-sivuston

kuviin liittyen seuraavan kirjallisen asiakaskohtaisen kreditointiohjeistuksen seuraavassa sanamuodossa:

Kuva: Turun museokeskus

Koska tällainen ohjeistus on saatu, museon asiakkaana on ollut kohtuullista ja loogista olettaa, että näin Turun Museokeskus haluaa kreditoinnin toteutettavan ja näin on toimittu Fritir-sivuston 200 kuvatekstin koodauksessa. Tietysti tämä sanamuoto on lähtökohtana vaikuttanut siihen, miten kreditoinnin kokonaisuus on Fritir-sivustolla myös laajemmin toteutettu. Jos jollakin tavalla olisi ollut saatavissa toisenlainen ohjeistus (muutenkin kuin edellyttämällä ajatustenlukua), sitä olisi vastaavasti noudatettu, vaikka käytännössä tilannetta, jossa Museokeskuksen Finna-kuvakannassa antama kuvien käyttöohjeistus poikkeaa olennaisesti Museokeskuksen asiakaskohtaisesta kuvien käyttöohjeistuksesta, voi pitää lähtökohtaisesti hallinnollisesta näkökulmasta ongelmallisena. Käytännössä Fritir-sivun kuvat on ladattu Finnasta <https://www.finna.fi/> .

Toisaalta kiistan aiheena oleva ”kuvan muutosprosessin julkituonti” on huomioitu oma-aloitteisesti Fritir-sivustolla, mutta ei täsmällisesti kehitysjohtaja Susanna Hujalan edellyttämässä sanamuodossa (Tekijänoikeuslaki ei sinänsä edellytä tiettyjä sanamuotoja vaan asiaperusteisuutta) – sanamuotovaatimukseen on myös museonjohtaja Juhani Ruohonen yhtynyt sähköpostitse allekirjoittaneelle. Fritir-sivustolla kuvan muutosprosessi on tuotu esiin esim. siten, että jokaisessa sivuston yli 200:ssa kuvatekstissä on **linkki** selostukseen mustavalkoisen alkuperäiskuvan väritysprosessista. Kokonaisuudessaan sivustolla väritysprosessi tulee esiin myös esittelyvaiheessa ja sivustolla on artikkeli mustavalkoisten kuvien väritysprosessista. Tietoa väritysprosessista on linkitetty tekstiin kaikissa mahdollisissa vaiheissa. Pääsääntöisesti on noudatettu digitaalisen verkkoesitysmuodon käytäntöjä, jossa esimerkiksi linkit ovat validi viittaussuhde (vrt. Tekijänoikeusneuvoston enakkopäätökset). Sivuston erilaiset tekijä- ja vastuuroolit on eritelty tarkasti krediittisivustolla. Nähdäkseni jokaisen 200 kuvan kohdalla ei verbaalista mainintaa mustavalkokuvan väritysprosessista tarvita, jos kokonaisuudessa tyhjentävästi ja monimuotoisesti esitetään, 1) miten sivuston *kaikki* kuvat ovat mustavalkoisista alkuperäisvalokuvista värityttyjä, 2) kuka näitä valokuvia on värittänyt ja 3) miten kuvaoikeuksien haltijuus on osoitettu. Krediittiosion selostuksessa (johon siis em. linkki jokaisesta kuvatekstistä) on vielä erikseen tarkennettu, että ”kuvalla” sivuston kreditoinnissa tarkoitetaan kuvaoikeuden haltijaa, ei värityksestä so. muokkaamisesta vastaavaa tahoa.

Kaikkia edellä mainittuja Fritir-sivuston ratkaisuja olen selostanut seikkaperäisesti museonjohtaja Ruohoselle, mutta hän pitäytyy kategorisessa tulkinnassaan tietystä sanamuotoisesta asian esittämisestä eikä ole muuta selväsanaisesti ilmaissut. Itse en näe näillä kahdella kuvan väritysprosessin julkittomisen tavalla tosiasiallista eroa itse asiasisällön suhteen, mutta käytännössä on syntynyt mihinkään suuntaan etenemätön konfliktitilanne.

Tarkan sanamuodon noudattamisen ehdotonta vaatimusta ei ole minulle millään tavalla aukaistu, mihin laintulkintaan, mihin ohjeistuksen kohtaan tms. se perustuu.

Konflikti on tietysti hankaloittanut merkittäväällä tavalla yritykseni monivuotisen projektin julkaisuprosessia.

1. KOMMUNIKOINTI OHJEISTUKSESTA TURUN MUSEOKESKUKSEN KANSSA

Jo Fritir-projektin alkuvaiheessa keväällä 2022 toimitin Turun Museokeskuk-
selle tiedoksi mallikuvat mustavalkoisten kuvien väritysprosessista (sähköpos-
ti Juhani Ruohoselle), lisäksi ehdotin sähköposteissani Museokeskuksen joh-
toryhmän osoittamalle koordinaattorille hyvin selvästi, että mm. kuvien käytös-
tä sovittaisiin kirjallisesti ja keskustelu ohjattaisiin digitaalisia kuvaoikeuksia
tuntevalle henkilölle – näin ikään kuin annoin Museokeskulle *etukäteen*
mahdollisuuden puuttua asiallisilla tavoilla tulevaan sivustoon. Valitettavasti
Turun Museokeskuksella prosessit kuitenkin ”hajoavat” – sähköposti toisensa
jälkeen jää relevanttia vastausta vaille eikä asioita saada viedyksi maaliin.
Toisin sanoen Fritir-sivuston kannalta elintärkeässä työvaiheessa Museokes-
kus koordinaattoreineen ei välittänyt hoitaa ohjeistusta siten, että kaikkiin alle-
kirjoittaneen kirjallisesti esittämiin kysymyksiin ja ehdotuksiin olisi asiallisesti
vastattu, mikä sinänsä olisi riittänyt estämään riitatilanteen kuvien kreditoin-
nista – siitäkään huolimatta kuinka akuutisti painotin itse sähköposteissani
kuvaoikeuskysymysten tärkeyttä. Museokeskuksen asiakas ei luonnollisesti
voi olla vastuussa tavassa, jolla museokeskuksen työntekijät hoitavat tehtävi-
ään; toisaalta prosessin myötä on syntynyt vaikutelma, ettei Museokeskuksen
johto ole tukenut työntekijöitään digitaalisten kuvaoikeuskysymysten ohjeis-
tamisessa.

1. KUVIEN JAKAMISEEN LIITTYVISTÄ VAKIINTUNEISTA KÄYTÄN- NÖISTÄ FINNA-KUVAKANNASSA, mm. CREATIVE COMMONS OH- JEISTUSKÄYTÄNTÖ

Muistutan, että myös Turun museokeskuksen historiallisen valokuvakokoel-
man käyttäjä on aina ensisijaisesti myös museon asiakas. Näkisin, että Turun
Museokeskuksella on *velvollisuus ohjeistaa Finna-kuvakantojen kuvankäyt-
töön tai mahdolliseen muuhun kuvankäyttöön liittyvät prosessit asiallisesti ja
ammattimaisesti* niin että kuvankäyttäjät tulevat niistä hyvin tietoisiksi etukä-
teen. Kuvakantoihin liittyvän *ohjeistuksen sisällön pitäisi olla koko organisaa-
tion käytäntöjä läpäisevä* ja asiakkaan näkökulmasta pitäisi olla yksiselitteistä,
mistä tai keneltä ohjeistus on saatavissa: riittääkö Finnan tarkennuksien osal-
ta esim. Kuva-arkiston näkemys – jossa Museokeskuksen kuvankäyttöön liit-
tyvä asiointi ohjeistetaan tapahtuvaksi – vai pitääkö alkaa summittaisesti lä-
hestyä kaikkia mahdollisia Museokeskuksen tahoja? Edelleen museolta voi
palvelulaitoksena edellyttää, että ohjeistukset ovat selvitetävissä etukäteen
kohtuullisella vaivannäöllä ja luotettavalla tavalla. Ohjeistuksen sisällön pitäisi
olla *yksiselitteisesti ymmärrettävissä* esim. tavalla jolla nk. Creative Commons
-lisenssit ovat suoraan ymmärrettäviä vailla tulkinnanvaraisuutta. Yksikään
edellä mainituista hyvistä ohjeistuskäytännöistä ei nähdäkseni ole toteutunut
Turun Museokeskuksen kuvakokoelmien kuvankäytön ohjeistustavoissa.

Asiakkaana ei tietysti oheisessa tilanteessa ole ollut mahdollista turvautua
muuhun kuin 1) Turun Museokeskuksen Finna-kuvakannassa julkaistuun oh-
jeistukseen 2) kirjallisesti Kuva-arkistosta samaan ohjeistukseen. Kumpi-
kaan saatu ohjeistus ei puolla Museokeskuksen jälkikäteistä tulkintaa siitä,
millä erityisellä sanamuodolla Museokeskuksen Finnasta ladattavia kuvia pi-
täisi käytön yhteydessä kreditoida esimerkiksi tietyissä kuvanmuokkaustilan-
teissa.

*Mikäli digitaalisen kuvakannan kuvanlataajalta edellytetään kuvan muutos-
prosessin ilmituomista (hyvin erityisellä tavalla, sanamuodon tarkkuudella),
kuvia ei lähtökohtaisesti pitäisi lainkaan jakaa ammattikäytössä hahmotto-
maksiksi koetun Public Domainin alla, vaan kokonaan toisella tavalla käyttäjää
yksiselitteisellä tavalla ohjeistavien Creative Commons -lisenssien avulla ja
tarkoin lisäohjein.* Tämä on Suomessa Finna-kuvien jakajien (so. esimerkiksi
museoiden) keskuudessa *erittäin* vakiintunut toimintamalli ja toisaalta Finna-
kuvakanta on lähtökohtaisestikin tarkoitettu pohjautuvaksi em. Creative
Commons -lisenssien avulla tapahtuvaan kontrolliin niin jakamisessa kuin la-
taamisessa. Painotan, että kuvien kreditointiprosessin ohjeistus – Finna-
kuvakannassa tai muutoin – on hallittava alusta asti eikä kreditointiin liittyvistä

vaatimuksista saa muodostua vääränlaisen vallankäytön välinettä, jossa asiakkaan näkökulmasta irrationaalisti esitetään lisävaatimuksia *jälkikäteen*, kun kuva on jo alkuperäisin ohjeistuksin kuvakannasta ladattu ja käyttösuhte syntynyt. Kun jakaa kuvia ”kaikissa mahdollisissa käyttötarkoituksissa”, kreditointiohjeistuksen pitää olla näitä ”kaikkia mahdollisia käyttötarkoituksia” *etukäteen* tunnistava. Public Domain on siis Museokeskuksen taholta ”amatöörimäinen” ja huitaisten toteutettu ratkaisu, jossa vastuuta kreditoinnin onnistumisesta on vieritetty kohtuuttomasti ja liikaa asiakkaalle, hänen tulkintakykynsä ja sinnikkyytensä ja ajatuksenlukutaitonsa varaan, kun Finnan osalta vaikiintuneesti käytettynä vaihtoehtona olisi esittää asia täsmällisellä Creative Commons -lisenssi-ohjeistuksella mitä toimitapaa suomalaiset museot Finnas pääsääntöisesti noudattavat. Näin sitten on päädytty tilanteeseen, jossa Museokeskuksessa, erityisesti sen johdossa (Hujala, Ruohonen), jälkikäteen tunnetaan tarvetta paikkailla ja täsmentää Finnan kreditointiohjeistusta, mikä tietysti ei ole asiallista, ei hallinnollisesti eikä ammattikäytännöllisesti.

1. VOIDAANKO ALKUPERÄISESTÄ OHJEISTUKSESTA POIKKEA- VAAN KREDITOINTIIN PAINOSTAA JÄLKIKÄTEEN?

Museokeskus on pienyritykseen nähden merkittävässä valta-asemassa oleva toimija, joten edellisessä kohdassa esitettyjen näkökulmien pitäisi ohjeistuksen toteuttamisessa erityisen tarkkaan harkittu. Toisin sanoen ollaan herkästi tilanteessa, jossa pienyrittäjä (tai muu vastaava kuvankäyttäjä) voi jäädä museon mielivaltaisen toimintakulttuurin jalkoihin samalla kun suuremmilla resursseilla toimiva museo itse ei välitä selkiyttää omassa toiminnassaan edes digitaalisen kuvanjakamiseen liittyvän ohjeistuksen perusasioita ja edellyttää asiakkaan maksavan nelinumeroisen tai jopa viisinumeroisen summan ”jälkikäteisvaatimusten noudattamisesta”. Sen mielikuvan luominen, että on jotenkin hallinnollisesti ”itsestäänselvää” (kuten museonjohtaja Ruohonen on ilmaissut) että kreditointi olisi pitänyt toteuttaa Ruohosen ja Hujasen eksaktisti esittämässä sanamuodossa, on asiakasta kohtaan harhaanjohtavaa faktat huomioiden ja lähinnä tulkittavissa painostusyritykseksi.

Kokonaisuudessaan kehitysjohtajalta (Hujala) kuin myös museujohtajalta (Ruohonen) voisi edellyttää myös hyvän hallintotavan noudattamista: hallinnollisissa tehtävissä olisi *aina* pyrittävä selvittämään asianomaisen – eli tässä tapauksessa museon asiakkaan kanssa *tapauksen tausta* asiallisesti keskustellen – ennen kuin hän päädytään jakelemaan summittain sähköpostitse näkemyksiä kuvankäyttäjän väärästä tai epärehellisestä menettelystä. On aika yllättävää saada tällaista asiasisältöä omaan sähköpostiinsa. *En voine tarpeeksi korostaa, kuinka ikävää ja lamauttavaa tällainen leimaaminen henkisesti on.*

Pidän syntynyttä konfliktia Fritir-hankkeen ja yleisten suomalaisten kuvankäytäntöjen kannalta merkittävänä, *jopa ennakkotapausluonteisena*. Kysymys on koko Finna-kuvakantaan ja yleisesti digitaalisen jakelukäytäntöön liittyvästä ohjeistamisesta ja sen luotettavuudesta, erityisesti Turun Museokeskuksen kaltaisen toimijan *vastuusta* tilanteessa. Museokeskuksen esittämä toimintamalli vesittää koko idean digitaalisesta kuvien jakelusta, siinä muodossa kuin se julkisesti ylläpidetyssä Finna-kuvakannassa tapahtuu.

Tapa, jolla olen joutunut selvittämään asiaa, on myös täysin kohtuuton. Mikäli Turun Museokeskuksen työntekijät eivät osaa ohjeistaa kuvankäyttäjiä selkeästi ymmärrettävällä tavalla ja asiasisällöltään täsmällisesti, eikö kehitysjohtaja Hujalan tai museonjohtaja Ruohosen pitäisi ensisijaisesti puuttua tähän ja luoda koko organisaation läpäisevää hyvää ohjeistuskulttuuria eikä valikoida kohteekseen jotakin sattumalta näköpiiriin osuvaa ulkopuolista kulttuuritoimijaa? Miksi kohteena on Fritir-sivusto?

1. TURUN MUSEOKESKUKSEN LOGON KÄYTTÖÖN LIITTYVÄT

EPÄSELVYYDET FRITIR-SIVUSTOLLA

Fritir-sivustolla on huomattava määrä kuvia Turun museokeskuksesta, ja Kuva-arkisto on merkittävästi uhrannut aikaa ja työtä sivuston eteen. Sähköpostissani Museokeskukselle (Kuva-arkisto) arvioin, että Kuva-arkiston panostuksen merkitys projektin valmistumiselle on niin suuri, että mielelläni logon ”kiitokseksi” sivustolle lisäisin. Näin ollen siis Turun museokeskuksen logon käyttö Fritir-sivustolla perustuu Turun Museokeskukselta (Kuva-arkisto) asiallisesti pyydettyyn lupaan ja on kirjallisesti allekirjoittaneelle myönnetty. Kysymys on siis Museokeskuksen (Hujala, Ruohonen) halusta peruuttaa logon käyttö Fritir-sivustolla osin ilmeisesti perustuen allekirjoittaneen väitettyyn vilpilliseen tai vääristelevään pyrkimykseen logonkäytössä.

Vapaan kulttuurikentän projekteissa on erittäin yleinen tapa nostaa esiin tahtoa (juuri logon muodossa), joka on merkittävästi auttanut projektin toteutumista, olisi kysymys rahallisesta tuesta tai jostakin muuta kuten tietotaidosta (tiukasti ottaen Turun museokeskuksenkin kohdalla osa saadusta edusta on ollut rahallisessa muodossa arvioitavaa). Toistamiseen mainitsen, että Fritir-sivuston krediittiosiossa sivuston rahoittajat on eritelty erityisen selkeästi, eikä Fritir-sivuston aloitussivun logokäytön ole millään tavoin tarkoitus luoda erityistä vilpillistä tai väärää vaikutelmaa Museokeskuksen osuudesta esimerkiksi Fritir-projektiin.

Tuntuisi erityisen oudolta jättää Museokeskuksen logo pois, näin ikään kuin sivuston laatijana ”painaisin alas tai tekisin mitättömäksi” Turun Museokeskuksen jonkun työntekijän tai yksikön tai ylipäänsä henkisen pääoman erittäin merkittävää osuutta projektissa.

1. TILANTEEN SOVITTELU

Olen jo varhain esittänyt, että valituksen aiheena olevaa konfliktitilannetta pitäisi juristien avustuksella ratkoa. Koska Turun Museokeskuksella ei näytä olevan halua edesauttaa konfliktin ratkaisua itse, olen pyytänyt museonjohtaja Ruohoselta yhteystietoja ylemmälle taholle, jonka kanssa voisin jatkaa konfliktin selvittämistä. Tähän Ruohonen ei ole reagoinut. Onko näin, ettei Turun kaupunki aio vastata syntyneesti konfliktitilanteesta itse, mikä johtaa siihen, että minun on yritettävä hakea apua esimerkiksi Eduskunnan oikeusasiamieheltä? Tekijänoikeusneuvosto voisi olla myös mahdollisuus, mutta asiallisesti näen, että kysymys on myös museoasiakkaan epäasiallisesta kohtelusta, ei pelkästään tekijänoikeuteen liittyvistä näkemyksistä.

Näen, että Turun kaupungin, mahdollisesti sen lakipalveluiden tai muun asiallisen tahon on *hallintolain ja virkamieslain velvoittamana* erittäin vahvat perusteet sovitella Turun Museokeskuksen asiakkuudessa syntyneitä konfliktitilannetta Museokeskuksen asiakkaan oheinen selvitys ja muut mahdolliset lisäselvitykset huomioiden.

En tällä hetkellä edes tiedä, mihin normaalisti tunnistettaviin lainkohtiin (esim. Tekijänoikeuslaki, Rikoslaki) tai muuhun perusteluun (alan käytännöt, museon asiakkaan toiminta prosessin aikana) Museokeskus vaatimuksissaan vetoaa.

Näkemykseni mukaan Turun Museokeskuksen pitää luopua kaikista jälkikäteen esitetyistä ”lisävaatimuksistaan” kuvakreditoinnin kysymyksissä, sillä niille ei ole löydettävissä juridisia perusteita eikä prosessin kulku viittaa millään

